

IZLANDI PÁSZTORKUTYA

Alkati adottságai miatt halászatra, és a lundák emberek számára nehezen megközelíthető fészkeinek kirablására is használták őket. Manapság főleg a skandináv országokban elterjedt; néhány tenyészet található még Németországban, Franciaországban és az Egyesült Államokban is.

Az izlandi pásztorkutya egy kellemes, éber és barátságos fajta, kifejező testbeszéddel. Eredeti funkciói szerint a nyáj összetartása mellett az újszülött báránykákat ugatással védte meg a ragadozó madaraktól. Ebből adódóan szereti kergetni a madarakat. Nincs kimondott házőrző hajlama, de kiváló jelzőkutya, mindennemű agresszivitás nélkül.

Imád dolgozni: egy boldog, büszke és intelligens fajta, amelynek élvezet a gazdái kedvében járni. Ezért nem is lehet egész napra egye-

Az izlandi pásztorkutya a spiccek népes családjához tartozik. A IX. században, mikor a norvégok Vörös Erik vezetésével meghódították Izlandot, magukkal vitték állófülű, izgó-mozgó terelőkutyaikat is. Ezek a kutyák az őslakos pásztorkutyákkal keresztezve adják a mai izlandi pásztorkutya küllemét. Ez az átlagos méretű, sűrű szőrű és álló fülű kutya könnyen alkalmazkodott a helyi életkörülményekhez és a skandináv klímához. Birkák és ritkábban lovak terelésére is használták őket.

szotta ebben a fajtamentési programban a fő szerepet – ez a kutya a legtöbb mai törzkönyvben megtalálható. Mára már szerencsére nem veszélyeztetett a fajta, habár Izlandon is alig néhány száz egyede él az eredeti funkciójának.

A XIX. században a fajta a mindennapi nélkülözhetetlen használat ellenére a kihalás szélére került. Egy, a szigetre kerülő állat szopornyicajárványt indított el Izland kicsi pásztorkutyái között, amik még nem voltak ellenállóak az új betegséggel szemben. Szerencsére néhány angol és német tenyésztő, akik ismerték a fajta lovakkal szembeni kivételes bánásmódját, elkezdtek begyűjteni a még nem fertőzött egyedeket. Kotur, Mrs. Sigridur Pettersdottir kanja ját-

dül hagyni. Kölyökként rá lehet szoktatni napi 3-4 óra egyedüllétre, de ahhoz előtte le kell vezetnie fölös energiáit, egy kiadós sétával vagy munkával.

Bátor jellemének köszönhetően az izlandi kivételesen jól kezeli a lovakat. Látva a kölyköt, amint néhány centiméterre a patáktól vidáman csóválja a farkát és piszkálja a lovat megállás nélkül, megértjük az izlandiak büszke vallomárait nemzeti fajtájukról.

Mint minden skandináv fajtánál, az izlandi pásztorkutyánál is erős hierarchia létezik a falkán belül. A kanok minden esetben elsőbbséget élveznek a szukákkal szemben. A helyi hagyományok ugyancsak megkívánják a kanoktól, hogy az életüket az emberrel mindenben megosszák: amíg a családfővel a nyáját terelik, addig a szukák a tűzhelynél maradnak.

Nevelése nem mindig könnyű. **Nagyon erős személyisége van, és néha idegesítően sokat tud ugatni.** De az, hogy éjjel-nappal készen áll minden gyanús fűszál leugatásával is csak azt bizonyítja, hogy védelmezi a családját és a gazdáit! Heves temperamentuma gyakori sétákat igényel, nem ajánlott lakásban tartani, végtelen mezőkhöz van szokva,

nem elégszik meg néhány négyzetméterrel négy fal között.

Az izlandi pásztorkutya egy közepes méretű, álló fülű és erősen kunkorodó farkú fajta. A törzhossza alig nagyobb a marmagasságánál. Feltűnőek a másodlagos nemi jellegek. Az aljszőrzet sűrű és puha, a fedőszőrzetben több típus is létezik: hosszú, közepes vagy rövid is lehet a hossza. Minden szín elfogadott, de az egyszínűség elsőbbséget élvez. Fehér szín gyakran előfordul a mellkason, lábakon, a tarkón és a fark végén.

Minden lábán farkaskarom van, a dupla farkaskarom a kívánatos. Alapjában véve egészséges fajta, de sok szeretetre és mozgásra van szüksége ahhoz, hogy hosszú évekig legkedvesebb társunk maradjon.

Magyarországra három évvel ezelőtt érkezett az első és ezidáig egyetlen példány, a világ egyik vezető kenneléből, a dán Surtsey kennelből. Csodálatos dolog együtt élni egy ilyen kutyával, mindenkit elvarázsol, aki megismeri rendkívüli jellemét. Sok egyéb fajtám volt, van és lesz, de azt leszögezhetem – izlandi pásztorkutya mindig fog rohángálni a kertemben! Nehéz kifejezni, hogy milyen együtt élni

egy négy lábon járó tündérrel, aki árasztja magából a boldogságot és a jókedvet, megbízható, barátságos, és nem mellesleg csodaszép – ezt át kell élni!

Gombai Zsófia

Fajtagondozó a MEOE

Magyar Spitz Klub (www.spitz.hu)

